

ב尤טור קבוצת החסידים הצעירה ביותר הילדיים. השגה ניכרת בהם מהלהבות גדולות יותר כי רוכם בילו את ימי הקיץ במחנה הקיץ "גן ישראל" של ליבאואריטש, מקום שם שאבר כחות גשמי ורוחניים חדשים.

אך האורחים שבחו השנה במספר רב תפסו
מקום חשוב. כמה מהם הגיעו עמהם ניגונים
חדשים או ישנים. ביחס קנה לו מוניטין פיטוח
ספרדי ממוקם.
לאחר סיום התהווות, חפלת מעריב, הבדלה
ואמרית "לחיים" על כוס של ברכה האיר ל夸ראט
החסידים השבטים לבחיהם — אור הבקר.
אם כי בינויהם מי שהעלה על לבו כי ממש
השבועות האחוריות עברו עליון לילות רבים
ללא شيئا, שעתות רבות בגשם שוטף — ספק
גדול הוא.

אולם ברור, כי כל אלה שהיו בידי החגיגות
השנה בילובאוויטש לקחו עמהם איש לדריכו
אוצרות בלומיט של שמחה ויראה למשך השנה
כובען

לפנות ערב כהמשן להתעדות שמחת חוריה.

“סעודת שלישיית” זו נמשכה כאותה עשרה שעות, ביגתים רד הليلה, ובאו עוד אנשים רבים מקרים בעיר המרוחקות גם מחוץ לעיר.

הבראה בפרק
אף התעדות זו היא מאותם הדברים שאינם
בהתנאים לתיאור אולם אחת אפשר לומר: אם
היה מן הנפלו בכח, שיכלו החסידים להיות, בשמה
אמתית בימים הרציניים ביותר בשנה, ימי הסליד
חוות ועשרה ימי תשובה, הרוי מפליא עוד יותר
כיצד אפשר הדבר שתשרור רצינות עמוקה
לאמתית כזו באזומה של שיא השמה דשמחת
תורתה. אכן, זאת היא חסידות כלל וחסידות

בדבוריו עמד הרב על אהבתו של הקב"ה כביכול לישראל עמו אשר הוא חפץ ומשתוקק כביכול שורו אל"י ומבהיר מתחילה וכו'

בדברים נרגשים קרא לקהל להתחזק ולהתעורר בתרזה ובמצותה, ביחד במצוות הצדקה. כבכל השנים, בן מלאה את השנה הפקיד חשוב

ד-פאל נחמני בתק

רשימה קצרה מחדש חנמי תשע"ז בבית ב'יק אדמונד שליט'יא

שובר"ה זה בעית מסירת הפ"ג אמר כ"ק אדרמ"ר שליט"א "אווי ווי תיכף נאך ר'ה איז שbat, איז שבת איז דאך אלץ מן המוכן זאל דער איזויבערשטער געבעין א גוט יאהר — ניט רעכענ' דידיק זיך מיטן עבר וואס איז געועען — יעדרען מיט זיינע בני בית, א למיטה וחטימה טובכה, ואא שנאה טובעה ומתקות, וואס אין כלות איז דאס חמי ומונגי ריביאח.

ביום א' דרכ' הי' גשם חזק וכולום חשבו שבתה
לאילך כי אדמור'ר שליט'א למשליך, כי מוקם
אמירתה התשלין הוא מהלך של יותר מחצי שעה
בכל שנה הולכים כולם יחד עם כי אדמור'ר
שליט'א בסדר של שורות שורות, ומנגנים והיל-
דים הולכים בראש אחד כי אדמור'ר שליט'א
הממכל קצוי העיר מתבקצים הרבה אנשים לדרות
המוחזה הנחדר אבל היה וניד גשם חזק לא

בש"ק פרשת נצבים — וילך הייתה התוצאות עט
בכ"ק אדמ"ר שליט"א כמו בכל ש"ק מברכיהם.
והיות שבשנה זו היו הרבה אורחים מאה"ק ת"ג
אמר כ"ק אדמ"ר שליט"א בעת ההוצאות
שהאחד מהענינים שהשלוחים פעלו בא"י הוא
ענין הזירוז לבוא לכאן ולכן יאמרו השלוחים
ההאורחים מא"י יחד לחיים. ובקש לנגן איזה ניגון
מא"י, מזמרת הארץ.

זה כמה שנים נהוג שמוסרים פ"ג כללי לכ"ק אדמור"ר שליט"א בערב ראש השנה (חוץ ממה שככל אחד מוסר פ"ג עבורי) היינו שմבקשים את בכ"ק אדמור"ר שליט"א לעורר רוחמים רבים על כללות בית חיינו ועל בכ"ק אדמור"ר בעצמו שרצונו קדשו ורצונו כל הנשיים ויזע יושלם בנו כפי האמונה העלונה ושיהי בהצלחה מותן הרחבה. בדורן כלל נכנים למסורת הפ"ג דק הוקנים מאג"ש

דער ענין פון מלך המלכים. וואס מלכים זייןען ניט קינן גאנדער. און דער ענין פון מלך המלכים איין שייך צו נשיי דוקא, ואורום כל ישראל בני מלכים הם. זייןען זיי שייך צום ענין פון מלך המלכים או זיי דוקא זייןען מעורר דעת התהנשאות עצמי ווי מהאט גירעט אין מאמר. פס איין דער אין מקרא. יוצא מידי פשוטו, זאל דער אויבערשטער געבן עס זאל זיין דילאה שלימה באיך ובעגלא דידן ב מהרה בימינו ואס יעמלט וועט וועט זיין והיו מלכים אומניך מיט די אויבערשטער עבנינט ואס ער רצענט דארטען אויס. אויבערשטער זאל זיין מלכי המלכים, און דער במילא וועלין איין זיין מלכי המלכים. זאל דער אויבערשטער מלך מלכי המלכים. זאל דער אויבערשטער געבן מיאל מעורר זיין די התגש אונט זצמי ואס דורך דעס וועט מען משיך זיין או דער אויבערשטער זאל זיין מלך מלכי המלכים פשוטו איין דער גאולה שלימה ב מהרה בימינו. בערב יומם הקופרים נכנסים לקביל ברכת כ"ק אדר"ש כתות כתות (חו"ז מזה שתלמידי הישיבה נכנסים לחוד לפני אמרות כל נדרי ומכליט ברכתם מכ"ק אדר"ש ברכת אב לבנו בידוע) וווע נושא הברכה בעיוהכיפ השטא זאל דער אויבערשטער געבן א חתימה און א גמר חתימה טובה יעדער אינעם מיט זייןע בני בית אין אלע זייןע ענינים א שנה טובות ומתוקה בטוב הנרא והונגלה, און אווי ווי האי אחר איז יה"כ חל בשבת ואס אויף שבת זאגט דער אלטער רבינו או סאיין תשובה עילאה און יוכ"ב איז אויך תשובה עילאה זאל דער אויבערשטער געבן ס"זאל זיין א האתערות תשובה אמרית מתוד שמחה און מיאל דאס משיך זיין מלמעלה למטה על השגה כולה, עס זאל זיין א שנה טובות ומברכת בגשיות וברוחניות".

ב يوم ב' בערבليل י"ג תשרי היללא של אדרמור מורהיש נ"ע היהת התועדות בבית הכנסת של כ"ק אדר"ש מכל אנ"ש והתמים. והאורחים הרבים שבאו וכ"ק אדר"ש שלח כסף על משקה וגביע רצונו שיתעדו בili הגבלות.

למהורת בערב הי קישורי תנאים אצל אחד התמים יחו ואמר כ"ק אדר"ש אל המותון "מי זאל גיין פון איין פארבריגנונגן צום צויטען פארבריגנונגן".

ב يوم ב' דסוכות היינו עש"ק לפנות ערב הי מאמר וטהר לבנה, וקדום המאמר אמר כ"ק אדר"ש

הייתה שם סברא ללכמת הפעם. אולם אחרי הפלת מונחה והנה כ"ק אדרמור שליט"א יצא מהדרו בלוטת הרוב חדוק ש"י והולך לתשליך. מובן של אנטש והתמים יחו הלו אפ' המ. ומבליל הבט העיר מיקום הנחר והנהו סגור כי מלחמת הגשם לא בקר שם אף אחד וכבר הי מאוחר ולכון סגרהו. כמה מתלמידי התמים יחו ניסו בכל האופנים לפתחו אבל ללא הועל והנה פתאום דראים שכ"ק אדרמור שליט"א מטפס על הגדר בכדי להכנס לפנים ההן וכשרצו לעזור לו לא הניח וכך עלה על הגדר וירד לפנים (הירידה מעל הגדר היהת קשה יותר מהעל), ומובן שאחרי כ"ק אדר"ש עשו במושו כולם זקנים וצעירים וכולם נכנסו ואחרי אמרת תשליך רקדו ושרו כמו בכל שנה (מהו יש למדוד איך שצרכיכם ליקיר מנהג ישראל אפיקו במסירות נפש — ואגב אתcob בזה מה שהנני זכר מה שטיפר ידידי ר' נחום יהושע שי' ערשLER מטל אביב, שהי' שר' בקניגסברג ארבעים שנה ושם הי' החסיד המפורסם ר' באב פרשות זיל ופעמ' אחת בריה' הי' הר'א פרטן חוליה באופן שלא בא לבית הכנסת ואחד מאנ"ש בא לבתו לתקוע בשופר עבורי. והנה אחורי מנהה דראים שר'א פרטן הולך לתשליך, ושאל אותו הבניל איז זה, הלא חוליה הו, עננה ר' בא איז דער רבוי זאנט אין סידור טוב לילד מוחץ לעיר וכוכ' איז דאר דאס א גוטע זאך וויל איז דאס איז דאר כך כשהאו כולם לבית הכנסת נתן כ"ק אדר"ש משקה לכל אחד ואחד מההולדים. אחד בקש משקה וכ"ק אדר"ש שאלו אם הלבת לתשליך משום מה כובען אינו רטוב, וענה שהחליך אותה.

כידיעו הנציג כ"ק אדרמור שליט"א לעשות סעודת ביום ב' דריה' וגם השטא נטלו כולם ידיהם לסעודה בעש"ק והי' אמר ד"ה זה היום תחולת מעשיך ואחרי המאמר אמר כ"ק אדר"ש מיר האט אלע מאל גיקוועטש ואס עס שטייט אין חסידות אין מלך בא עס מלשן עומות ונדידט און מי פארביבנדט דאס דער מיט ווועט המשכת המל' כות איז דורך נש"י דוקא בי' איז האב געפונגען דעם רבינס נ"ע א מאמר און קענטיק או עס איז נאך נאך א ענין אויסער דעס ענין פון אין פאראן נאך א ענין אויסער דעס ענין פון אין מלך بلا עם, עס איז פאראן א העכערער ענין,

אגודת תב"ד דבר אה"כ שמעתה ציל סדר חדש בענין העבודה של צערו אג'ו'ח על דרך מלחמת תנופה ולא מלחמת הגנה. היינו להחדיר בכל החוגים לקרכט לתוכה ומוצאות ולעדור אצלם הנקודה היהודית שבלי ספק ישנה בכאו"א. בעת התהוועדות אמר כ"ק א"ש איזה דבר ואחד מהמסובים חשב שכיוון אליו ושאל איך מינט אדם מר? וענה כ"ק א"ש "עד זמה צדק אמר פעם איך בין אקייזונער (חוoper כובעט) איך ני היטלען, און נאכדעם או איזנער מעסט און און טראפעט צו צו זיין מאם, אין א סימן או דאס איז פאר איהם". שוב פעם בקש מהאורחים דאי' לשיר א'אי—דיקען ניגון ושרו איזה ניגונים אבל זה לא נקרא מא'בי ביהודה. ואמר כ"ק א"ש בוה'ל: "מדאך איזן דאך (כוונתו לכפר חב"ד) איזנויען ניגונים נאר ביז'ו וואנטן זיי וועלן אויס וואקסין זאל מען דער ווילע זינגען דעס ניע זורייטשי' חלאפץ. והוא בעצמו התהיל הניגון ואח'כ' ביאדר את הניגון באירועים כמו שרשות בהשיחת. באמצע התהוועדות הי' גשם וכולם נרטבו וגם כ"ק א"ש, אך אף אחד לא זו מקומו וישבו עד בערך שעה אחריו החזות ובגמר התהוץ דות ליוו את כ"ק א"ש בהניגון כי בשמחה תצאו וכולם עלו למעלת בית המדרש ושרו ור��ו.

בימים ב' בערב (זההמ"ט) נסעו על פי הצעת כ"ק א"ש כל האורחים למקומות שונים בסביבות נידראך וכור להתוועד עם הגרים שם ולווערטט לקביעות עתים והוחזקת היהדות וכדמת כל מקום לפי ערכו. עם כל אחד מהאורחים נסעו גם אחד או שניים מהמקומיים להראות הדרכו, ולפי ערך הי' וזה בהצלחה.

כל ימי חג הסכונות נתן כ"ק א"ש את האתrogate שלו לכלום לבך עליון והי' כל יום תוך מכל אן"ש והתמים לברך על אתrogate של כ"ק א"ש ובஹשענא רבה הרשה כ"ק א"ש גם לנשים לברך על אתrogate שלו.

בஹשענא רבה מיד אחריו תפלת מנהה הונาง זה כמה שנים שהתמים וצערו אג'ו'ח הוליכים לבתי הכנסת שבעיר לשם ולשמחה בהקפות את המתפללים שם (וכך עושים גם בלילה שמחת תורה) ואחרי שגורמים כאו"א במקומו, מהתאפסים כולם בבית הכנסת אחד בברגוזיל ומשם הוליכים כולם בתהולכה ובניגונים ושמחה לבית הכנסת

"בזמן שביהמ"ק הי' קיים אין דבר גיווען מיט אليل און נאך ענינים האסורים בשבת ווירט' דער פר איז בשבת ווירט' ניט געווען די שמחה אבער איצטער או מיר האבן סאי' ווי ניט די ענינים קאן דאך זיין די שמחה אויך בשבת ווירט' און וויבאלד או היינט איז א שנה מעוברת דאך דאך זיין א הוספה אויך איז שמחה" וצotta לנגן אפריליכן ניגון. בעת דברו בהמאמר בענין שנכמרו רחמיו של יוסף על בניין, בכיה הרבה, ואמר שכן הוא בכל דור ע"י נשיאי הדור.

בימים א' ד' דסכות נטאטו כל הילדים של בתיהם הספר של רשות חב"ד בטולה שכחץ בית רבינו עם מורייהם ומדריכיהם לעירicht שמחת בית השואבה ואחריו זה יצא לחצץ בשורה וכ"ק א"ש יצא לתגוזוטרא והבית על כאו"א שעברו אה'כ' יצאו במחול עם מורייהם ומדריכיהם ואחריהם כל אן"ש והתמים וכ"ק א"ש עמד כל הזמן וגט טפה בידו הך, אחריו הריקוד שהי' בחצץ יצא כולם ללוטות אותן אל האוטובוסים שהচכו עליהם להוליכם לבתייהם ורוקדו ג'כ' כולם ברוחב והנה כ"ק א"ש פתח החלון שטיפול הרחוב והבית זמן רב, ואח'כ' שלח להגיד שלא ישכחו שהוות מכל הולדים בחוזצת העיר והשתמטו כה' מאות ילדים כ"י.

אחרי הבנים הי' גם כינוס של בנות עם המורות והמדריכות וגם הם כשייצאו בשורה יצא כ"ק א"ש לתגוזוטרא.

באוטו יומם הי' כינוס מצערוי אגודות חב"ד והזמיןו את כל האורחים שבאו מכל קצוות הארץ, ממזרח, צרפת, אוסטרליה, קנדה, דרום אפריקה, אנגליה' אה'ק ומארצות הברית גופא מהרבה מקומות. באמצע הכנisos הגיעה ברכה מכ"ק א"ש ומסר שבעצם הי' ברצונו להשתתף אף הוא בכנisos אך אינו יכול ובערוב בעת התהוועדות ימשיכו בכנisos ואו ידבר דבריו ויחשוב שהכנים עוד לא נגמר והמשך יבוא, וזה יהיה בערב. וכן הי' כדלקמן. בערב אחריו תפלת ערבית תוחלה התהוועדות בסוכה, וכ"ק א"ש דבר בענין הד' מיניהם שכל מין מרמו על מין מיוחד מבני ישראל וקמראז'ל ובair נאת בארוכה. ובנען צערוי

אוח"כ היו הנקפות. את ההקפות מכבדים את כ"ק אד"ש עם גיטו הרש"ג שליט"א ומסבבים הביבה ג' פעמים וחצי ובמשך זמן זה אמרו כל הפסוקים של כל הוי הנקפות ואוח"כ רקדו עט הסית זמן רב.

לקראת החורrah עלה כ"ק אד"ש לחתון בראשית ובהפקומן ברשות שאומרם עמדו עמדו וכן וכשה ראים יעמדו פלוני, קראו את ב"ק אדרמור' חותנו יעמדו אדוננו ורברנו הרבה רבינו יוסף יצחק בן אדוננו ורברנו הרב רבינו שלום דובער ואדוננו מרבנו ורברנו הרב רבינו מונדל בן הרב רבלי לי יצחק (כך עושים בכל שנה עפ"י ציווי כ"ק אד"ש). התפללה גמורו בערך בשעה ארבעה לפני שקיעת החמה זמן מה יצא כ"ק אד"ש להתוועדות ונטל ידיו ובירך המוציא (וכולם כבר עשו זאת לפני בוואו של כ"ק אד"ש) וזו שיאמרו כלם לחיים. ומשקידשليل שבת קדש ועפ"דין צרכיסים לפרטס מפה על הלחם ולקדש באמצעות הסעודה. אמר כ"ק אד"ש שטסבה ידועה הוא לא יעשה זה (ולא טעם כלום עד ברכת המזון) אבל לכל המסתומים אמר שאחד יעשה קידוש ויזיא את כלום ובאמ' אפילו ברכת הגוף לא יברך כי הילא שמו מקודם יין, אבל לקידוש איין נוגע והילאי בזה ארכיות דבריהם. הילאי אמר ד"ה מורה צורה. כ"ק אד"ש אמר להגבאי של בית הכנסת שיכריו שהיות שמחר בש"ק בראשית היא שבת מברכיסים שיבאו לאמרית תהלים כמו בכל ש"ק מברכיסים וכן עשו. אוח"כ אמר כ"ק אד"ש איך וויל ניט זאגען או די צייט איין קורץ נאר איד וויל זאגען או די צייט איין טיעיר, וספר שפעם בהיות החותנו כ"ק אדרמור' בעיר וויען וטרם נסעו מהעיר באו אנ"ש ללוותו ובאו קצת זמן קודם הליכת הרכבת והילאי שם אחד יהודי אשכנזי ושאל מה מהרכבת כל כך הלא יש עדין איינע מינוטע, ואמר או חותנו כ"ק אדרמור', יע אין אין מינוטע קאן מען תשובה טahanah בשעתה חדא וברגנא חדא ולכון הבני אומר (המשיך כ"ק אד"ש) די צייט איין טיעיר ממילא ואל מען אנפליין די צייט מיט א תוכן מלא א פרידיליכן ניגון. ועוד ספר שהצאנזער (וכשהצאנזער את הצאנזער אמר, אוזי איין מען זיך ניט נזהג צו דער מאגען הנגבות אחוץ די נשאים נאר דעתן צאנזער ערמאן איד ווילע ער איין שטארק מפליא דעת צמח צדק) אמר כשאלאו ממנה למה הוא ישן כל כך מעתז

של כ"ק אד"ש. דבר שعروשה רושם גדול בעיר גם השנה הילכו במאה איש כ"ג. בבואם לבית הכנסת של כ"ק אד"ש עברך בשעה 9-ה' בהתחלה אמרת פסוקית אתה הדראת, הפסיק הראשון והפסקה האחרון מכבדים את כ"ק אד"ש והשادر מכבדים את רבני ווקני אנ"ש. הפסיק ויהי בסוף הארון צוה כ"ק אד"ש לכבד את תלמידי הישיבה שיאמרו אותו כולם יחד. בכל שנה חורשים על אתה הראת ג' פעמים והשנה שהיו הרבה אורחים (כלשון כ"ק אד"ש אאורואושאי אויף אורחיהם) חורזו על הפסוקים ג' פעמים. אוחרי אמרת הפסוך קים התחליל כ"ק אד"ש בניגון של שמחה וכולם רקדו בשמחה גדורות. סדר ההקפות הוא שמכבים את כ"ק אד"ש בהקפה א' וזה ייחד עם גיטו הרש"ג שליט"א וווקדים ייחד יד על כתף ובסביבם כל הנמצאים שם. אוחרי ההקפות בערך חצי שעה אחריו חזות הילך כ"ק אד"ש לסעודת יו"ט.

בליל ב' היינוليل שמחת תורה, היהת התועדות קדום הנקפות ואוחרי התהועדות בהפסקה קזרה התחלilo הנקפות. אמרת פסוקית אתה הראת ניכר לכל מי שרוצה לקנות וההכנסה מוקדשת לתומכי תמיימים וכל הקונה מכבד באמירת הפסוק את כ"ק אד"ש. הותחל בערך המכירה אוחרי חזות ונגמר בערך לפני שעה שלישית ואוח"כ הי הנקפות כמו בלילה הראשון.

ובעדך אחריו שעה בא להסוכה ונעמד באמצע על ספסל ובקש שיגישו לו משקה. והכרינו שעכשו יחולק משקה לאלה שיקבלו עליהם הוספה בלימוד החסידות ואלה שעוד לא התחילה שיתחילו ונגשו בתור כלום לקבל מידיו הק' משקה. באמצע בקש מהמנגנים שיגשו אליו ולימד את הניגון כי אנו עמד ואחת אלקינו וכלה, וחזר כמה פעמים עד שכולם החלמדו אותה, ובגמרו לחלק המשקה הי זה אוחרי שעה שיש לפניו בקר.

שמחת תורה בקר, תפלת שחרית בשעה עשר. אתה הראת גם בית ניכר וההכנסה היא בשביל המרכז לענבי חינוך. את הפסוק ואמרנו והשייענו קנה כ"ק אד"ש עבור כפר תב"ז ובצמו אמר את הפסוק. כן את הפסוק ויהי בסוף הארון קנה בשביל תלמידי הישיבה ושיאמרו הם. עוד פסוקים קנה כ"ק אד"ש בשביל אנשים שונים (שלא היו נוכחים) והזכיר שמותיהם וכן קנה בשביל החב' ריט וחברות של "שבות ישראל" (כון אמר).

ולא שתה כלום ולא אמר לחדות וכשה פגש אותם באומרים עלי שיש אצלם אשנעלע תפיסת, דבר שאיש אחר ציריך על זה הרבה זמן עד שתופס, אני תופס בזמן קצר, מילא שלא פן זאלען דהמשיך כי אד"ש די וואס ווילען שלא פן זיין זאגען לחיים זיין זיילען גען, די וואס ווילען זאגען לאיגונ זאלען זיילען גען, די וואס ווילען זאגען א ניגונ זאלען א ניגונ גען. בגמר התהמודות שאלוי את כי אד"ש איך יתנהגו בברכת המזון הלא מקודם הי יוזט ואח"כ שבת ואח"כ ציריך לאמר לכארה מקודם יעללה ויבא ואח"כ רצחה, זדרבר עם הרבנים בזזה ואחד מן המוסלמים אמר שוכר שאצל כי אד"מ"ר נ"ע הי ג"כ שאלה כזו ואמר או כי אד"מ"ר שיאמר כמו שכטוב בסידור (רצחה קודם יעללה ויבא) והמלאים כבר יסדרו ואת לפי מקומותיהם הרואים. ואמר כי אד"ש להאחד ספר זאת שיכרי זה ברבים וכן צשו.

למחר בש"ק בראשית אחרי החפלה היהת התהמודות ומכר הגבאי עליות וכו' וכשכהרין שוכר הגבאה וגלילה לכל השנה של שנה תש"ז, תיקו כי אד"ש במקומות תש"ז — חשתו"ב. אחרי התהמודות החפללו מנחה ונטלן ידים לסתודה שלישית ומ"ק אד"ש צוה שכולם יאמרו לחיים. באמצעות התהמודות קבצו כל הילדים שהיו שם על השלחנות והפסלים ממול כי אד"ש וכי אד"ש בקש שלא יסתירו אותם וננתנו להם יין ומזונות וברכו כולם בקול וכי אד"ש אמר להם שניגנו איזה ניגונים שהם כולם יודעים זיניגנו הניגון ממצרים גאלתנו על הסלע הר. אח"כ בקש כי אד"ש את אחד שיזיע הרבה שפטות שיישיר את הניגון האדרת והאמונה שיש שם תיבות למני, עוננים לחוי עולמים, שיישיר זאת בכל השפות וכן עשה. אח"כ צוה כי אד"ש לאחד שיאמר המלאך הגואל ויברך את כל הילדים. אחד אמר כי אד"ש שצרכיסים לקרב את האורחים מא"י, וצוה כי אד"ש בא דעת עניין פון קירוב שטיטט בלחם ובמים, זאלען זיין געמען משקה והוא יחלק לכל אחד פרוסת לחם מהמלחות שלו שבירך עליהם ברכת המוציא. והוא כאלה שעוד לא אמרו לחיים וצאל כי אד"ש —

בשוק — מה זה יש כאן הרבה הצנע לכת? איך זה כנראה שיצביעו חברה של הצנע לכת? איך זה אחד הי' שם מא"י ממשפטת בית הרוב והוא חלוש

הידיעת מהמלך. שעה סעודת לבניו לו, ימים
וах"כ אמר להם קשה על פרידתכם והי לו לומר
פרידתנו. אך הענין כי מעלה לא קשה אבל
העיקר הוא פרידתכם. והי אמר ד"ה אין
עקבא אשריכם ישראל)

לשיר את הניגון וכך ליו את כ"ק אד"ש עד
היכלו וכולם נשאו אח"כ בבית הכנסת ור��ו
ושמכו עד אור היום.

בש"ק פרשת נח היהת התועדות ודבר הרבת
בענין אהדות ואמר שם שכותב במדרש המשל

מכחבי כ"ק אדמור' שליט"א לועידת צערוי אנודת ישראל באוה"ק ובארצות הברית

פעולות באופן ישר — את כל הסביבה ואת
הצערים ביחס על הדרך הנכונה היא דרך
התורה והמצווה.
אמרו חכמינו ז"ל בסימני התקופה דעקבתא
דמשיחא: נערם פניו זקנים ילבינו כי. וידועים
דברי רבנו חזקן (בעל החניא והשלוחן ערוך)
בhangogu לתוכחות דפרשיות בחוקותי — כמו כן
פרשיות שבוע זה והתוכחות שבתורה בכלל
אף שלפי הנראה דברי התוכחות אלו הם קלות.
אבל לפיה האמת אינם רק ברכות (לקוטי תורה
בחוקותי מה, א).

ויהי רצין אשר הנערים וצעירי בני ישראל
באמריקה לא ישלימו אפילו עם אותם הענינים
הבלתי מתאימים לתורה שלימה תמייה — אשר
הזקנים והדור שלפניהם פסק מלחמתם בהם.
אלא גם בענינים אלו ילחמו ובמלחמת הנופת,
ובכל גודל יודיעו ויכריו אשר

תורתנו תורה אמת היא ואמת אין בה מקט
לפשותה. נצחת היא ובכל התקופות ובכל הארץ
היא השליטה חייל כל אחד ואחת מבני ישראל,
בחים היום יומיים.

והobotנו מברוא העולם ומהנו, אשר בתוקף
המתאים ובMRIץ הדרוש, הנה סוף סוף מגזחים
במלחמה זו. ויהי רצון אשר יהי זה מבל
העלמות והסתיריהם, ובתקומם.

כי כל רגע ורגע בתקופתנו הרת עולם זו,
גורל כמה וכמה נפשות בני ישראל תלוי בו:
אם ישארו נאמנים לתורתנו תורה חיים ומצוותין,
או יסփחו ח"ז בורות של שונאיינו מנדיינו המתחילה
בפשורות ומסימים בשלילה גמורה של מסורת
ישראל סבא.

הנו מפרנסים בזה מכחבי כ"ק אדמור'
שליט"א לועידות צערוי אגדת ישראל —
הנורא האגוזתי — בארצות הברית — הלייד —
ובאה"ק ח"ו — התשייעת.

המראות

ב"ה, ט"ז אלול, ה'תשטו"ג, ברוקלין, נ. י.
לכבוד הנהלת הוועידה הארץ הלייד
של הסטודיות צערוי אגדת ישראל
באמריקה — ה' עליהם יהיו!
שלום וברכה!

בمعנה על הזמנתם להשתתף בוועידת השנינו
תית אשר מתקיים א"ה ביום י"ז-י"ט אלול.
יהי רצון אשר הוועידה תעורר את המשתפים
בה, ומוחזקה לה למלא תפקידם הנפשי הוא —
החדרת לימוד התורה וקיום מצוותי בחיה היומי
יום, ובפרט בתוככי הדור הצעיר, העומד עידנו
על מפתח החיים.

וגדל פי כמה הכרה פעללה האמורה בתקופתנו
אשר תקופה משבר היא, משבר בעולם בכלל
ובחיי עמו בפרט. תקופה שהבאיה לאכזבות
מוחלטות במידות ובהשיפות חלול וחוץ. וכמו
בכל תקופה משבר הדור הצעיר הוא אשר נזדעזע
ביוור, ו ובטלן | אשר לא ל תורה אמת ולא מונה
ודת נתהן עמד נבוך ומחפש ומגשש לדרכ
בחים.

וחובה מיוחדת, וביתר עט זה זכות מיוחדת,
של כל אחד מהדור הצעיר העומד בקרן אורה —
אור תורה ומאור שבת — להיות דוגמא חי של
יהודי חי חיים יהודים בביתו וגם מחוצה לו.
ולהעמד — על ידי זה, וכמוון גם על ידי